

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 006789 22 Кж
Бањалука, 21.08.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Сњежане Кудрић и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа уз учешће записничара Андреа Гранолић у кривичном предмету против оптуженог С. М. због кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске и кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Сенише Микића из Добоја, изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006789 22 К од 15.07.2022. године, у сједници вијећа одржаној дана 21.08.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог С. М. и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006789 22 К од 15.07.2022. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 006789 22 К од 15.07.2022. године, оглашен је кривим С. М. да је починио кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске” број 64/17, 104/18, 15/21, 89/21 и 73/23 - у даљем тексту: КЗ РС) и кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. истог законика, па је суд примјеном истих законских одредби и чланова 46. став 1, 52. став 1, 53. став 3. и 54. став 1. тачке 4. и 5. КЗ РС, за кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, оптуженом утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године, за кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. КЗ РС утврдио казну затвора у трајању од 2 (двје) године, па је на основу члана 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, оптуженог осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 208. став 4. и члана 207. став 8. КЗ РС, опојна дрога „марихуана“ „Cannabis sativa L“, у утврђеној количини од 16,107 грама, 29 сјеменки биљке „Cannabis sativa L“, метална дробилица сиве боје на којој је на поклопцу утиснут мотив листа конопље, се трајно одузимају и имају се уништити. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21 - у даљем тексту: ЗКП РС) и члана 30. Уредбе о накнади трошкова у судским поступцима („Службени

гласник Републике Српске” број 55/05), оптужени се обавезује да накнади трошкове кривичног поступка на име судског паушала у износу од 150,00 КМ и на име извршеног вјештачења у износу од 200,00 КМ, а све у року од 30 дана, под пријетњом принудног извршења.

Против побијане пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, адвокат Синиша Микић, због повреде права на правично суђење из члана 6. Европске конвенције о људским правима, битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи на начин да се оптужени ослободи од оптужбе или да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући побијану пресуду у дијелу у којем се побија жалбом, у смислу члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним приговорима браниоца оптуженог, нису основани аргументи жалбе, изнесени у прилог тврдњи да је у поступку доношења побијане пресуде, почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из разлога што је првостепени суд одбио приједлог одбране да се проведе биолошко вјештачење одузетих сјеменки од оптуженог, а који је био једини приједлог одбране у том поступку и на тај начин одбрана сматра да је повријеђено право на правично суђење из члана 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенција). Наиме, у складу са овлашћењима из одредбе члана 278. став 2. ЗКП РС, одбијен је наведени доказни приједлог одбране, а затим у складу са обавезом која је прописана у одредби члана 304. став 7. истог закона, дато је образложење у побијаној пресуди за разлоге којима се руководио суд у доношењу такве одлуке. Цијенећи наведено и право суда да одбије извођење доказа, када оцијени да је понуђени доказ непотребан, садржано у одредби члана 278. став 2. ЗКП РС, те чињеницу да су, у побијаној пресуди, образложени разлози којима се суд руководио за такву одлуку, то су без основа приговори, изнесени у оквиру наведених битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) ЗКП РС, те приговори о повреди права на правично суђење из члана 6. став 1. Конвенције и тиме повреди права на одбрану.

Нису основани приговори из жалбе браниоца оптуженог у прилог тврдњи, да је у поступку доношења побијане пресуде, суд погрешно примијенио одредбу члана 288. став 2. ЗКП РС, када је одлучио да одступи од непосредног извођења доказа саслушања свједока Б. С. и да се исказ овог свједока на главном претресу прочита, након што је суд утврдио да је долазак овог свједока отежан, јер трајно борави и живи у Б., како се то образлаже у побијаној пресуди и како тај исказ није једини доказ на којем је заснована побијана пресуда, то аргументи из жалбе, којима се указује на немогућност испитивања овог свједока у условима непосредности и тиме на повреду примјене одредбе члана 288. став 2. ЗКП РС, су без основа.

Приговор жалбе да искази свједока Б. С. и Х. Л., који су дати пред полицијом нису потписани на свакој страници на почетку и крају записника, да је садржај изјава ових свједока сору-paste у погледу ко је донио дрогу, су неосновани. Наиме, увидом у записнике о саслушању свједока Б. С. и Х. Л. управо произилази да су исти потписали сваку страну записника о узимању изјаве у Полицијској станици Добој 1, на тај начин су

и потврдили садржај изјаве коју су дали и у погледу чињенице ко је донио предметну дрогу.

У жалбеном основу побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалба браниоца истиче да је на основу проведених доказа на главном претресу, побијана пресуда извела погрешан закључак да је оптужени починио кривична дјела за која се терети. Такав став жалбе, прије свега, гради се на тврдњи да је тај закључак првостепене пресуде произашао из погрешне оцјене изведених доказа.

Супротно приговору који се износи у жалбаи браниоца, чињенична утврђења побијане пресуде, су по оцјени овог суда потпуна и правилна. Она су заснована на бројним доказима (субјективним и материјалним) изведеним на главном претресу пред првостепеним судом и оцјењеним у складу са чланом 295. став 2. ЗКП РС, на основу којих је првостепени суд утврдио да је од оптуженог одузета дрога која је упакована у један ПВЦ пакетић нето масе 16,2082 грама и једна метална дробилица за дуван на којој су били трагови опојне дроге, које је оптужени од себе одбацио када су дошли полицијски службеници, а да је приликом претреса стамбених просторија које користи оптужени такође одузето 29 сјеменки (пронађених у његовој спаваћој соби), како је то наведено у чињеничном опису изреке побијане пресуде. Да се ради о опојној дроги, несумњиво произилази и из исказа вјештака Весне Матић, која је у свом исказу пред судом потврдила налаз вјештачења биљног материјала од 29.10.2021. године, на основу којег је утврђено да се зелено смеђа биљна материја коју је оптужени одбацио приликом доласка полицијских службеника и нађена приликом вршења увиђаја на полигону код основне школе, укупне нето масе 16,2082 грама и дробилица са видљивим траговима зелене боје, те 29 комада сјеменки јајоликог облика зелено смеђе боје (пронађене приликом претреса његових стамбених просторија), а која материја је депонована у судски депозит и након тога достављена МУП-у РС-КТИЦ на вјештачење. У наведеној биљној материји утврђена је недозвољена супстанца тетрахидроканабинил, психоактивног канабиноида конопље, биљна врста „*Cannabis sativa L*“ и да садржи 10,62% (THC). Одузете сјеменке није анализирао, јер не садрже психоактивну компоненту, али на основу њиховог изгледа, који и гледано под микроскопом, физичког изгледа сјеменке, мириса, оне одговарају сјеменкама из којих се може добити опојна дрога „*Canabis sativa L*“. Такође, вјештак је изјавила да је 100% вјероватноћа да ће из истих изникнути „*Cannabis sativa L*“.

Што се тиче одлучних чињеница оне су исказима свједока Х. Л. и Б. С., чије исказе суд излаже, анализира и прихвата као увјерљиве, правилно и потпуно утврђене. Овим исказима, доведеним у везу са осталим проведеним материјалним доказима (записником о увиђају, фотодокументацији, налазу и мишљењу вјештака, потврди о добровољној предаји предмета, потврда о привремено одузетим предметима, итд.) изведеним на главном претресу се ствара подлога из које се поуздано закључује да је оптужени уживао и дао на уживање дрогу другим лицима. О свему томе садржани су детаљни разлози, које овај суд прихвата као ваљане и на њих упућује жалиоца.

Како није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је правилно и потпуно утврдио, суд је радње оптуженог правилно оцијенио као кривично дјело омогућавања уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и за то дјело га огласио кривим.

Када је у питању кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. КЗ РС, правилно су утврђене све одлучне чињенице из

проведених доказа на главном претресу и то записника о претресу куће коју користи оптужени, потврде о привременом одузимању предмета од оптуженог, фотодокументације. Суд је утврдио да је у спаваћој соби код оптуженог, пронађено двадесет девет комада сјеменки биљке индијске конопље упакованих у провидну пвц фолију, коју је оптужени неовлаштено посједовао, а које по исказу и налазу вјештака одговарају сјеменкама из којих се може добити и изникнути опојна дрога „Cannabis sativa L“. Имајући у виду да је наведене сјеменке неовлаштено посједовао оптужени, које су му одузете приликом претреса куће коју користи, те биле упаковане у ПВЦ врећицу, првостепени суд правилно закључује, а што прихвата и овај суд, да радње оптуженог манифестују кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. КЗ РС и за то дјело га огласио кривим.

Стога, овај суд налази да је чињенично стање у овој кривично правној ствари утврђено и потпуно и правилно, правилно је примјењен Кривични законик и радње оптуженог, правилно су квалификоване и то да је оптужени С. М. починио кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. КЗ РС, због чега је неоснован и приговор жалбе у основу побијања пресуде због повреде Кривичног законика.

Надаље, жалба побија пресуду због одлуке о кривичној санкцији и изнесени жалбени приговори нису основани.

Наиме, правилно су утврђене и у побијаној пресуди образложене олакшавајуће околности на страни оптуженог и то првенствено, да је млађе животне доби, да је неосуђиван, а да није утврдио нити једну отежавајућу околност. Имајући у виду законом прописане казне за предметна кривична дјела, за која је оптужени оглашен кривим том пресудом, те степен кривичне одговорности оптуженог и јачину угрожавања, односно, повреде заштићеног добра, правилно је оптуженом С. М. примјењеном одредбе члана 46. став 1, 52. став 1, 53. став 3. и 54. став 1. тачке 4. и 5. КЗ РС, исте ублажио, сматрајући да олакшавајуће околности имају карактер особито олакшавајућих околности и утврдио за кривично дјело омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а за кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 6. КЗ РС казну затвора у трајању од 2 (двје) године и истог осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци затвора, налазећи да је изречена казна оптуженом потребна и довољна мјера казне којом ће се остварити сврха кажњавања, прописана у одредби члана 43. КЗ РС.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Андреа Гранолић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић